

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0021201844
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:0021201844.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Jany Dudíkovej v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. E. XXX, zastúpeného JUDr. JCLic. Tomáš Majerčák, PhD., s.r.o., Košice, Kováčska 28, IČO: 52 858 774, proti žalovaným v 1. rade F. A. G., H., nar. X.X.XXXX, bytom I., I. XX, v 2. rade J. C., K., C. D. E. XXX, F.: XX XXX XXX, obom zastúpeným Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., Dolný Kubín, Radlinského 1735/29, IČO: 50 120 000, o určenie neplatnosti zmlúv o prevode nehnuteľností, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 16C/28/2021-663 z 18.10.2024 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovaným v 1. a 2. rade proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvej inštancie rozsudkom 16C/28/2021-451 z 8.9.2023 rozhodol takto:

I. Určuje, že kúpna zmluva uzatvorená dňa 26.11.2019, ktorou žalovaný v 1. rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. D. E., obec C. D. E., E. B., ktoré sú zapísané na LV:

a) LV č. XX ako parcela registra „E“ parcelné číslo 1235 o výmere 8602 m², druh pozemku lesný pozemok vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 4/360 k celku

b) LV č. XXX ako parcela č. reg. „C“ parcelné č. 2320 o výmere 1515 m², druh pozemku lesný pozemok, parcelné č. 2327 o výmere 1892 m², druh pozemku lesný pozemok, parcelné č. 2329 o výmere 772 m², druh pozemku lesný pozemok vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/385 k celku

c) LV č. XXXX ako parcela registra „C“ parcelné č. 2319 o výmere 87228 m², druh pozemku lesný pozemok, vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/385 k celku

d) LV č. XXXX ako parcely registra „C“ parcelné č. 2328 o výmere 81253 m², druh pozemku lesný pozemok vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/385 k celku, na žalovaného v 2. rade, ktorej vklad bol povolený pod č. k. V-4272/2019 zo dňa 15.1.2020-43/20, je neplatná.

II. Určuje, že Kúpna zmluva uzatvorená dňa 4.2.2020, ktorou žalovaný v 1. rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. D. E., obec C. D. E., E. B., ktoré sú zapísané na LV: č. XXX ako parcely registra „C“ parcelné číslo 1241 o výmere 499323 m² - druh pozemku lesný pozemok vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 63/36000 k celku, LV č. XXX ako parcely registra „E“ parcelné č. 2310 o výmere 171212 m², druh pozemku lesný pozemok

vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 3/1500 k celku, na žalovaného v 2. rade, ktorej vklad bol povolený pod č. k. V-533/2020 zo dňa 9.3.2020-83/20, je neplatná.

III. Určuje, že Kúpna zmluva uzatvorená dňa 7.9.2020, ktorou žalovaný v 1. rade previedol svoj spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach nachádzajúcich sa v katastrálnom území C. D. E., obec C. D. E., E. B., ktoré sú zapísané na LV č. XXX ako parcely registra „E“ parcelné číslo 2310 o výmere 171212 m², druh pozemku lesný pozemok vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu 60/1500 k celku, na žalovaného v 2. rade, ktorej vklad bol povolený pod č. k. V-3392/2020 zo dňa 4.11.2020-417/20, je neplatná

a žalobcovi priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaných v 1. a 2. rade s tým, že o výške nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

2.Vychádzal zo žaloby, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti kúpnych zmlúv z 26.11.2019, 4.2.2020 a 7.9.2020 s tvrdením, že žalovaný v 1. rade previedol svoje spoluvlastnícke podiely na spoločnej nehnuteľnosti na žalovaného v 2. rade bez toho, aby rešpektoval jeho predkupné právo. Vzal do úvahy obranu žalovaných, ktorí namietali, že sporné nehnuteľnosti nie sú spoločnou nehnuteľnosťou, nakoľko nie každý pozemok, ktorý obhospodaruje pozemkové spoločenstvo je spoločnou nehnuteľnosťou a môže ísť aj o spoločnú obhospodarovanú nehnuteľnosť, keď navyše medzi nimi išlo o prevod podielov ako medzi osobami blízkymi. Podrobne ďalej reprodukoval obsah ďalších vyjadrení a stanovísk sporových strán a ich zástupcov. Poukázal na zistenia z uznesenia Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Co/52/2022 zo dňa 22.12.2022 a z výpisu registra o pozemkovom spoločenstve mu vyplynulo, že pozemkové spoločenstvo A. C. - I. C. D. E. vzniknuté 30.3.2015 hospodári na pozemkoch v katastrálnom území C. D. E., ktoré sú vedené na LV č. XXX, XXX, XXXX, XX, XXX L. XXXX. Zaoberal sa ďalej obsahom predložených predžalobných výziev a obsahom zmluvy o založení pozemkového spoločenstva s právnou subjektivitou zo dňa 5.7.2014. Venoval sa ďalej zisteniam zo stanov pozemkového spoločenstva Rakovec nad Ondavou, ku ktorým sa vyjadrovali aj právni zástupcovia strán. Citoval § 137 CSP a ďalej § 2 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1 až 3, § 8, § 9 a § 12 ods. 1, 2 zákona č. 97/2013 Z.z. a právne vec posúdil aj podľa § 40a, § 116 a § 140 Občianskeho zákonníka. Zhrnul, že predmetom konania bolo určenie neplatnosti kúpnych zmlúv uzatvorených 26.11.2019, 4.2.2020 a 7.9.2020, u ktorých žalobca tvrdí, že bolo porušené jeho predkupné právo podľa § 40a a § 140 Občianskeho zákonníka a teda tieto zmluvy sú relatívne neplatné. Bol toho názoru, že predmetná žaloba je právnym prostriedkom vlastníka na ochranu jeho vlastníckeho práva a je teda prípustná v zmysle § 137 písm. d/ CSP. Zaoberal sa ďalej skutočnosťou, či v danom prípade ide o spoločnú nehnuteľnosť alebo nie a to berúc do úvahy zmluvu o pozemkovom spoločenstve a jeho stanov a dospel k záveru, že pozemkové spoločenstvo A. C., ktoré hospodári na pozemkoch, na ktoré sa vzťahovali osobitné predpisy prebralo na seba všetky známe záväzky a práva dovtedajších urbárikov a nejde o spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť, ale o spoločnú nehnuteľnosť. Za nesporné pokladal, že žalovaný v 1. rade neponúkol ani v prípade jednej kúpnej zmluvy na predaj svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam žalobcovi, hoci tento ako člen pozemkového spoločenstva mal k nim predkupné právo. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade tvrdili, že medzi nimi je vzťah blízkej osoby podľa § 116 Občianskeho zákonníka venoval sa podrobne výkladu tohto pojmu v súvislosti s § 116 Občianskeho zákonníka, aplikujúc aj jemu známu judikatúru všeobecných súdov. Dospel k záveru, že medzi žalovaným v 1. rade a žalovaným v 2. rade ako medzi členom družstva a družstvom neexistuje taký vzťah, ako medzi blízkymi osobami v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka. Uviedol tiež, že predmetom konania je určenie relatívnej neplatnosti predmetných zmlúv a nemožno preto hovoriť o neplatnosti časti právneho úkonu vo vzťahu k nejakému podielu, ale relatívne neplatný je úkon ako taký, teda celá zmluva o nepeňažnom vklade, uzavretá medzi žalovanými. Nakoľko námietku žalovaných o existencii vzťahu medzi nimi ako medzi osobami blízkymi v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka hodnotil ako neopodstatnenú, dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, ktorej vyhovel v celom rozsahu. Úspešnému žalobcovi priznal aj nárok na náhradu trov konania, keďže nevzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP.

3.Rozsudok napadli včas podaným odvolaním žalovaní, navrhli ho zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť, uplatniac pritom odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a/, b/, d/, e/, f/, g/ a h/ CSP. Nesúhlasili s názorom konajúceho súdu, že v danom prípade išlo o spoločnú nehnuteľnosť, nakoľko predmetné pozemky sú podľa nich len obyčajnými nehnuteľnosťami v spoluvlastníctve, na ktoré sa vzťahujú len všeobecné ustanovenia o vlastníctve, resp. spoluvlastníctve podľa Občianskeho zákonníka. Nie každý pozemok, ktorý obhospodaruje pozemkové spoločenstvo je totiž spoločnou nehnuteľnosťou a môže ísť len o spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť. Namietali aj aktívnu

legitimáciu žalobcu v konaní, keďže tento nie je podielovým spoluvlastníkom na LV č. XX, XXX, XXX, XXXX L. XXXX, ku ktorým pozemkom sa domáha ochrany vlastníckeho práva, keďže pri nich nie je obideným spoluvlastníkom. Pozemkové spoločenstvo nemožno automaticky považovať za obnovené spoločenstvo bývalých urbárikov. Nesúhlasili so záverom prvoinštančného súdu, že medzi nimi neexistuje vzťah blízkych osôb. Podľa ich názoru sú blízkymi osobami, k čomu v konaní predložili dôkazy, uviedli skutočnosti a individualizovali okolnosti preukazujúce existenciu takéhoto vzťahu, ktoré sa v konkrétnostiach prejavujú aj navonok a to ako právo člena družstva na podiel na zisku, právo podieľať sa na riadení, právo na vyrovnací podiel, právo na likvidačnom zostatku, právo byť volený do orgánov družstva a pod. Ich vzťah ako blízkych osôb má jednoznačne základ vo vzťahu družstva a člena družstva a na právach a povinnostiach vyplývajúcich z Obchodného zákonníka a zo stanov družstva. V danej veci podľa nich neboli splnené ani procesné podmienky pre vyhovieť žalobe podľa § 137 CSP. Na podporu svojich názorov poukázali na špecifikované rozhodnutia všeobecných súdov.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaných navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť zdôrazniac, že je členom pozemkového spoločenstva A. C. - I., ktoré vzniklo podľa zákona o pozemkových spoločenstvách a toto pozemkové spoločenstvo hospodári so spoločnou nehnuteľnosťou, ktorej súčasťou sú aj nehnuteľnosti zapísané na identifikovaných listoch vlastníctva. Sporné nehnuteľnosti sú tak jednoznačne spoločnými nehnuteľnosťami a nejde len o spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť. Pojem blízkej osoby je definovaný v ust. § 116 Občianskeho zákonníka a medzi žalovanými neexistuje takýto vzťah blízkych osôb, nakoľko žalovaný v 1. rade nie je ani zakladajúci člen družstva, v žiadnom prípade nejde u neho o dlhoročného člena družstva, ktorý sa o družstvo stará dlhú dobu a svojím príspevom sa podieľal na jeho chode a nejde ani o člena družstva, ktorý sa stal členom družstva ako priamy nástupca jeho najbližšieho rodinného príbuzného, ktorý by takým členom družstva bol. Tvrdenie žalovaných o ich vzťahu blízkosti označil iba za účelové, nakoľko ich vzťah je len bežný a štandardný vzťah medzi družstvom a jeho členom. Na podporu tohto názoru poukázal na vybrané rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach. V danom prípade podľa jeho názoru uplatnená žaloba je procesne prípustná a opodstatnená sa dovoľával relatívnej neplatnosti namietaných kúpnych zmlúv, lebo nechcel, aby sa žalovaný v 2. rade stal podielovým spoluvlastníkom.

5. Krajský súd v Košiciach uznesením 3Co/170/2023-646 z 26.4.2024 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie z 8.9.2023 a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dospel k názoru, že v prejednávanej veci uplatnená žaloba o určenie neplatnosti kúpnych zmlúv v súvislosti s porušením predkupného práva v zmysle § 137 písm. d/ CSP môže predstavovať prípustný procesný prostriedok a zaoberal sa otázkou, či v danom prípade prevod spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam medzi žalovaným v 1. rade ako členom družstva a žalovaným v 2. rade ako družstvom možno posudzovať ako prevod medzi blízkymi osobami podľa § 140 Občianskeho zákonníka. Poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v súvislosti s riešením tejto otázky a mal za to, že v danom prípade vzťah žalovaných v 1. a 2. rade je nevyhnutné považovať za vzťah blízkych osôb, kvôli čomu preskúmané rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Súd prvej inštancie ďalším rozsudkom 16C/28/2021-663 z 18.10.2024 (t.j. teraz preskúmaným rozhodnutím) žalobu žalobcu zamietol a žalovaným v 1. a 2. rade priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania od žalobcu s tým, že o výške nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení po právoplatnosti rozsudku.

7. Zrekapituloval priebeh konania, podstatný obsah vyjadrení strán sporu i obsah predžalobných výziev zo 6.4.2021 a 1.4.2021 a so žalovanými predložených výpisov z katastra nehnuteľnosti pre LV č. XXX, XXX, XX, XXXX, XXX L. XXXX pre katastrálne územie C. D. E. mu vyplynulo, že pozemky nie sú spoločnou nehnuteľnosťou. Popísal ďalej zistenia zo žiadosti o sprístupnenie informácií zo dňa 21.12.2021 ako aj z odpovede E. M. B., Katastrálneho odboru, podľa ktorého tento orgán pri sporných nehnuteľnostiach nerozlišuje či sa jedná o spoločnú nehnuteľnosť alebo o spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť. Venoval sa ďalej odpovedi E. M. B., Pozemkového a lesného odboru reagujúceho na žiadosť právneho zástupcu žalobcu a ďalším zisteniam vyplývajúcim zo zmluvy o založení pozemkového spoločenstva s právnou subjektivitou zo dňa 5.7.2014, ako aj zo stanov tohto spoločenstva. Po vrátení veci odvolacím súdom už nepristúpil k ďalšiemu dokazovaniu a vec právne posúdil podľa § 137 CSP, § 2 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, § 5 ods. 1 až 3, § 8, § 9 ods. 1 až 8 a § 12 ods. 1, 2 zákona č. 97/2013 Z.z. o pozemkových spoločenstvách ako aj podľa § 40a, § 116 a § 140 Občianskeho zákonníka a ďalej

podľa § 221 ods. 1 a § 223 ods. 1 Obchodného zákonníka. Zopakoval, že predmetná žaloba o určenie neplatnosti špecifikovaných kúpnych zmlúv je prípustná v zmysle § 137 písm. d/ CSP. Zhrnul závery plynúce z odpovedí E. M. B., Katastrálneho odboru a Pozemkového a lesného odboru a mal za to, že ani jeden z úradov jednoznačne neuviedol, či predmetné nehnuteľnosti je nutné považovať za spoločnú nehnuteľnosť alebo za spoločne obhospodarovanú nehnuteľnosť. Z vykonaných dôkazov, zo zmluvy o pozemkovom spoločenstve, ako aj zo stanov považoval za nepochybné, že predmetné nehnuteľnosti sú spoločnou nehnuteľnosťou a za nesporné považoval, že žalovaný v 1. rade neponúkol ani v prípade jednej dotknutej kúpnej zmluvy na predaj svoj spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam žalobcovi, ako členovi spoločenstva. V zmysle právneho názoru Krajského súdu v Košiciach vysloveného v zrušujúcom uznesení aplikoval na vec prednostne ust. § 140 Občianskeho zákonníka v spojení s § 116 Občianskeho zákonníka, považujúc žalovaných za blízke osoby a to s prihliadnutím aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/62/2023 a 4Cdo/238/2022. Považoval za preukázané, že žalovaný v 1. rade je členom družstva – žalovaného v 2. rade a jeho členský podiel predstavuje majetkovú účasť člena družstva na majetku družstva a vzťah žalovaných je teda vzťahom blízkych osôb a to aj v zmysle § 221 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď družstvo je založené za účelom podnikania alebo zabezpečovania hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb jeho členov. Na základe uvedeného žalobu pokladal za nedôvodnú, keďže predmetné kúpne zmluvy boli uzavreté medzi blízkymi osobami a žalobca predkupné právo na odkúpenie spoluvlastníckeho podielu nemá. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným priznal voči žalobcovi nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov.

8. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zmeniť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť a to s použitím odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Zrekapituloval podstatný obsah spochybneného rozhodnutia a mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na ust. § 9 ods. 7 a 8 zákona č. 97/2013 Z.z. a uviedol, že súd prvej inštancie síce konštatoval, že v danom prípade ide o spoločnú nehnuteľnosť, avšak následne žalobu zamietol z dôvodu blízkosti medzi žalovanými. Trval na tom, že došlo k porušeniu Zákona o pozemkových spoločenstvách, nakoľko vlastníci podielu na spoločnej nehnuteľnosti prevádzal spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu, hoci bol povinný ho ponúknuť ostatným vlastníkom podielov na spoločnej nehnuteľnosti, čo neurobil. Súd prvej inštancie sa plne stotožnil s názorom, že vzťah medzi žalovanými je vzťahom blízkych osôb, avšak pri svojom postupe vopred strany sporu neinformoval o predbežnom právnom posúdení veci, aby mohli na túto otázku reagovať, čím im obmedzil procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a to pre porušenie § 181 ods. 2 CSP. Charakterizoval povinnosti vyplývajúce pre sudcu z tohto procesného ustanovenia a uviedol, že nemohol navrhovať návrhy na doplnenie dokazovania ohľadom vyhodnoteného vzťahu blízkosti osôb. Nestotožnil sa so záverom o vyhodnotení vzťahu žalovaných ako blízkych osôb, keď takúto konštrukciu podľa ust. § 116 Občianskeho zákonníka by podľa neho bolo možné teoreticky pripustiť iba vtedy, ak by išlo o vzťah fyzickej osoby k spoločnosti s ručením obmedzeným, v ktorej je táto fyzická osoba jediným spoločníkom a zároveň konateľom, čo je neprípustné v prejednávanom prípade, keďže žalovaný je družstvom. Zaoberal sa tiež pojmom blízkej osoby definovaným v ustanovení § 116 Občianskeho zákonníka a zdôrazňoval, že žalovaný v 1. rade nie je ani zakladajúci člen družstva, nejde o dlhoročného člena, ktorý sa o družstvo stará dlhú dobu a svojím príspevom sa podieľal na jeho chode a teda vzťah medzi žalovanými je nutné pokladať len za bežný, štandardný vzťah medzi družstvom a jeho členom, s určitými benefitmi. Nebolo podľa neho ani preukázané, že žalovaný v 1. rade je skutočne platným členom družstva a že bol prijatý členskou chôdzou za člena v súlade so stanovami a zákonom. Má za to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 24.1.2024 sp. zn. 4Cdo/238/2022 vôbec nehodnotil a neposudzoval argumentáciu žalobcu a bez bližšieho vysvetlenia iba na základe všeobecných a stručných úvah sa bezvýhradne stotožnil s argumentáciou dovolateľa o existencii a vzťahu blízkych osôb – člena družstva a družstva. S poukazom na špecifikovanú rozhodovaciu prax považoval za nevyhnutné, aby posúdenie blízkosti osôb podliehalo individuálnemu posúdeniu každej veci.

9. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny a priznať im nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Mali za to, že žiadne ďalšie dokazovanie na preukázanie blízkosti družstva a člena družstva nie je a ani v konaní nebolo potrebné a bolo by nadbytočné, keď už dostatočne uviedli skutočnosti a individualizovali okolnosti preukazujúce existenciu takéhoto vzťahu medzi nimi, ktoré sa v konkrétnostiach prejavujú navonok a to ako právo člena družstva na podiel na zisku, právo podieľať sa na riadení, ktoré môže uplatniť prostredníctvom členskej

schôdze, právo na vyrovnací podiel, právo na likvidačnom zostatku, právo byť volený do orgánov družstva, ako aj rôznymi formami drobnej výpomoci, ktorá je potrebná a ktoré predstavujú akúsi nadstavbu bežných činností, ktoré preukazujú výraznú mieru prepojenia medzi nimi, keď členovia družstva opakovane vyhľadávajú pomoc a radu od žalovaného v 2. rade a vzťah žalovaných tak je možné kvalifikovať ako vzťah spĺňajúci definíciu blízkych osôb v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka. Ku namietanému porušeniu nároku na predbežné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie poukázali na rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorých samotné opomenutie postupu podľa § 181 ods. 2 CSP nelimituje strany sporu pri realizácii ich procesných práv. K otázke posudzovania charakteru dotknutých nehnuteľností dali do pozornosti odvolaciemu súdu Katastrálny bulletin č. 1/2020, ktorý sa zaoberal pojmom spoločnej nehnuteľnosti a mali za to, že spoločná nehnuteľnosť nemohla a nemôže vzniknúť uzatvorením zmluvy o pozemkovom spoločenstve a ani vznikom takéhoto spoločenstva, keď žalobca v konaní od roku 2021 nepredložil žiaden dôkaz svedčiaci o tom, aby sporné nehnuteľnosti boli spoločnou nehnuteľnosťou, keď naopak zápis na liste vlastníctva svedčí o tom, že tieto nehnuteľnosti spoločnou nehnuteľnosťou nie sú.

10. Žalobca v odvolacej replike trval na podanom odvolaní a k názoru prezentovanému v katastrálnom bulletine uviedol, že ide iba o odborný časopis, ktorý nemá právnu záväznosť. Svoj záver o spoločnej nehnuteľnosti vyvodzoval zo znenia zákona č. 97/2013 Z.z. poukazujúc aj na zmluvu o pozemkovom spoločenstve s právnou subjektivitou. Opakovane namietal porušenie svojich procesných práv a to nedodržaním postupu podľa § 181 ods. 2 CSP, čím mu bolo znemožnené vo veci aj navrhovať dôkazy. Nebolo preukázané, aby mal žalovaný v 1. rade od žalovaného v 2. rade benefity predstavujúce akúsi nadstavbu bežných činností a medzi žalovanými tak nejde o blízke osoby podľa § 116 Občianskeho zákonníka.

11. Žalovaní v odvolacej duplike naďalej žiadali potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny, poukazujúc na v súčasnosti existujúce už 3 rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konštatujúce, že medzi členom družstva a družstvom samotným existuje vzťah blízky spĺňajúci podmienku v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka (sp. zn. 5Cdo/172/2023, 5Cdo/62/2023 a 4Cdo/239/2022).

12. Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania vec podľa ust. § 385 ods. 1 CSP prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania a preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené minimálne 5 dní na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 219 ods. 1, 3 CSP).

14. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa týkajúcimi sa posúdenia žalovaných ako blízkych osôb a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a dopĺňa nasledovné:

16. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca podané odvolanie odôvodnil dôvodmi vymedzenými v § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP. Podľa názoru odvolacieho súdu ani jeden z týchto uplatnených dôvodov nie je daný.

17. Z doterajšieho vývoja konania a identifikovaných dôvodov, ktoré súd prvej inštancie viedli k zamietnutiu žaloby možno určiť hlavný - podstatný dôvod pre nevyhovenie žaloby a to posúdenie vzťahu žalovaných ako blízkych osôb (§ 116, § 117 a § 140 Občianskeho zákonníka), u ktorých pri uzavretí predmetnej kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnostiach nemohlo dôjsť

k porušeniu predkupného práva žalobcu. Práve vo vzťahu k riešeniu tejto otázky žalobca namietal porušenie jeho práv súdom prvej inštancie, ktorý na pojednávaní v rámci predbežného právneho posúdenia veci ho nedostatočne informoval o tom, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné a aké dôkazy vykoná (či nevykoná) a tak bol obmedzený pri „bránení“ svojho náhľadu na vzťah blízkych osôb v prejednávanej veci.

18.Podľa zaužívanej súdnej praxe (Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky) účelom ust. § 181 ods. 2 CSP bolo zefektívnenie, zrýchlenie a zjednodušenie sporového konania, avšak na druhej strane je stále kladený dôraz na zodpovednosť strany za jej vlastnú procesnú aktivitu. Ani porušenie uvedeného ustanovenia teda nelimituje stranu pri realizácii jej procesných práv, keď navyše súd až v samotnom rozhodnutí vo veci vyjadruje svoj definitívny právny názor na riešenie konkrétnej právnej veci.

19.V prejednávanej veci sa obe procesné strany viackrát v priebehu konania vyjadrovali k možnému posúdeniu vzťahu žalovaných v 1. a 2. rade ako blízkych osôb a tak posudzovanie vzťahu žalovaných ako blízkych osôb pre žalobcu nemohlo byť neočakávané a prekvapivé.

20.Je potrebné poukázať na to, že v nedávnej minulosti sa Najvyšší súd Slovenskej republiky už opakovane vo svojich rozhodnutiach vyjadroval k možnosti posudzovať vzťah člena družstva a družstva ako vzťah blízkych osôb.

21.V konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 5C/24/2021 sa Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 4Cdo/238/2022 v uznesení z 24.1.2024 (rozhodujúc o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 23.8.2022 sp. zn. 6Co/87/2022) zaoberal otázkou vzťahu žalovaných (K. F. A. G., H. L. J. C., K.) a mal za to, že vzťah týchto žalovaných je potrebné považovať za vzťah blízkych osôb (žalobcom v teraz prejednávanej veci i vo veci vedenej Okresným súdom Michalovce pod sp. zn. 5C/24/2021 je A. B., nar. XX.X.XXXX).

22.V uznesení z 24.1.2024 ku vzťahu žalovaných Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol: „Podľa § 140 Občianskeho zákonníka ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, § 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov. Blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu (§ 116 a § 117). Iné osoby možno považovať za blízke osoby ak medzi nimi jestvuje rodinný alebo obdobný pomer a ďalšou podmienkou je (kumulatívna podmienka), že ujmu, ktorú by utrpela jedna z osôb, by druhá z nich dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Rodinným pomerom je akýkoľvek príbuzenský vzťah, ktorý nemožno zaradiť do prvej skupiny. Obdobný pomer treba skúmať so zreteľom na skutočnosť, ktorá určuje vznik vzťahu medzi týmito osobami. Druhou podmienkou je to, že osoba by ujmu, ktorú utrpí iná osoba, dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Záver o tom je vecou posúdenia konkrétneho prípadu a nedá sa zovšeobecniť. Otázkou či právnická osoba môže byť blízkou osobou pri prevode spoluvlastníckeho podielu sa judikatúra najvyššieho súdu doposiaľ meritórne nezaoberala. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 4Cdo/238/2022 súdu zo dňa 31. mája 2011, sp. zn. 2Cdo/235/2010 (ktoré súvisí s vecou Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/235/2013) za takéto nemožno považovať preto, lebo v ňom položenú otázku najvyšší súd neriešil; napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil pre nepreskúmateľnosť. Senátu 8C dovolacieho súdu je ale známe uznesenie najvyššieho súdu z 9. decembra 2020, sp. zn. 3Tdo/16/2020 v odôvodnení ktorého sa zaoberal otázkou, či medzi poškodenou akciovou spoločnosťou a obvineným (fyzickou osobou) existuje vzťah upravený v § 130 ods. 1 a 2 Trestného poriadku, teda vzťah blízkych osôb. Za použitia právnej komparatistiky (viď ďalej rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 21Cdo/2192/2001) dospel k záveru, že medzi dotknutými osobami sa o takýto vzťah jedná. Z rozhodnutí všeobecných súdov vyplýva, že väčšia časť ich rozhodnutí sa prikláňa k záveru, že „právnickú osobu možno v súvislosti s prevodom spoluvlastníckeho prevodu považovať za blízku osobu“ (viď rozsudok Krajského súdu v Žiline z 24. apríla 2020, sp. zn. 8Co/30/2020, rozsudok Krajského súdu v Žiline z 27. októbra 2021, sp. zn. 7Co/58/2021, rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. októbra 2022, sp. zn. 2Co/210/2021, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17. júna 2014, sp. zn. 5Co/235/2013, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 28. mája 2014, sp. zn. 5Co/145/2013). Taký istý názor je vyjadrený aj v Katastrálnom bulletine č. 3/2016, a to v súvislosti s prevodom v zmysle § 4 ods. 1

zákona č. 140/2014 Z. z. o nadobúdaní vlastníctva poľnohospodárskeho pozemku a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Aj judikatúra Najvyššieho súdu Českej republiky už dávnejšie vyjadrila rovnaký názor (viď rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 01. augusta 2002, sp. zn. 21Cdo/2192/2001 / R 53/2004/, rozsudok z 28. júna 2011, sp. zn. 21Cdo/4124/2010, rozsudok zo dňa 27. januára 2010, sp. zn. 29Cdo/4822/2008 a rozsudok zo dňa 29. apríla 2004, sp. zn. 22Cdo/1836/2003). Na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky poukazuje aj slovenská odborná literatúra (napr. ŠTEVČEK, M., DULAK, A., BAJÁNKOVÁ, J., FEČÍK, M., SEDLAČKO, F., TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Občiansky zákonník I., § 1 - 450. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2015, s. 726). Možno poukázať aj na doktrinálny názor plynúci z inej odbornej literatúry (Fekete, I.: Občiansky zákonník I. Veľký komentár. Bratislava: Eurokódex, 2011, str. 537). Opačný názor je vyjadrený napr. v rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. októbra 2017, sp. zn. 4Co/696/2014. Právne závery odvolacieho súdu vyslovené v napadnutom rozhodnutí, súvisiace s jeho interpretáciou ustanovenia § 140 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka s ohľadom na zistený skutkový stav, možno formulovať s poukazom na okolnosti danej veci tak, že „...benefity deklarované žalovaným 2/ (t. j. družstvom) nad zákonom určený rozsah sami o sebe nezakladajú vzťah blízkej osoby pri prevode spoluvlastníckeho podielu“. Predmetné závery ale dovolací súd nepovažuje v posudzovanej veci za správne. V prvom rade však uvádza, že v súvislosti s druhou položenou otázkou sa najskôr zaoberal tým, či možno právnickú osobu považovať pre účely prevodu spoluvlastníckeho podielu za blízku osobu v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka veta prvá. Odvolací súd v zásade na túto otázku odpovedal kladne, keď v konečnom dôsledku poukázal na už existujúcu judikatúru súdov, ktorá uvedený prístup už reflektovala. Dovolací súd sa takouto interpretáciou blízkej osoby pri prevode spoluvlastníckeho podielu v celom rozsahu stotožňuje. Niet totiž žiadneho rozumného dôvodu s poukazom na prepojenia rôzneho druhu a charakteru, ktoré vznikajú či už v štruktúrach právnickej osoby resp. medzi fyzickými osobami, ktoré z činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom profitujú, aby právnickú osobu nebolo možné považovať za blízku osobu v zmysle § 116 veta druhá Občianskeho zákonníka. Mimo fyzických osôb, ktoré robia za právnickú osobu právne úkony, majú vzťah k právnickej osobe a záujem na jej pomeroch aj ďalšie fyzické osoby. Z hľadiska vystupovania v právnych vzťahoch nemôže byť významný akýkoľvek vzťah k právnickej osobe; vzťah ďalšej fyzickej osoby a právnickej osoby musí vykazovať určité vlastnosti. Za analogického použitia § 116 Občianskeho zákonníka je potom možné vyvodiť, že za osobu blízku právnickej osobe je treba považovať tiež fyzickú osobu, ktorá je spoločníkom, členom (viď bod 23.1. až 23.4.) alebo zamestnancom právnickej osoby, alebo ktorá má k právnickej osobe iný obdobný vzťah a súčasne, ak by dôvodne pociťovala ujmu, ktorú utrpela právnická osoba, ako ujmu vlastnú. Nemožno súhlasiť s argumentami predostretými súdmi nižších inštancií prečo nepovažovali v okolnostiach danej veci žalovaného 2/ (t. j. „družstvo“) za blízku osobu. V uvedenom smere odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie uviedol, že žalovaným 2/ „menované benefity nad zákonom určený rozsah sami o sebe nezakladajú vzťah blízkej osoby“ a dôležité je to „či fyzické osoby pôsobia v štruktúrach právnickej osoby“ (obdobne rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 27. októbra 2022, sp. zn. 2Co/210/2021). Pod spomínanými benefitmi mal pritom žalovaný 2/ na mysli „...právo člena družstva na podiel na zisku, právo podieľať sa na riadení, ktoré môže uplatniť prostredníctvom členskej schôdze, právo na vyrovnací podiel a ďalšie práva, ktoré predstavujú akúsi nadstavbu bežných činností, ktoré preukazujú výraznú mieru prepojenia žalovaného 1/ a žalovaného 2/“. Za ďalšie „členovia družstva opakovane vyhľadávajú pomoc, radu od žalovaného 2/“, a preto je ich vzťah podľa dovolateľa potrebné kvalifikovať ako vzťah blízkych subjektov. Dovolací súd naopak na rozdiel od súdov nižších inštancií žalovaným 2/ prednesené argumenty považuje za dostatočné preto, aby bol z hľadiska prevodu spoluvlastníckeho podielu v danom prípade považovaný za blízku osobu. Podľa § 221 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“) družstvo je spoločenstvom neuzavretého počtu osôb založeným za účelom podnikania alebo zabezpečovania hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb svojich členov. Základné imanie družstva tvorí súhrn členských vkladov, na ktorých splatenie sa zaviazali členovia družstva (§ 223 ods. 1 Obchodného zákonníka). Motivácia činnosti družstva môže byť daná kritériom zisku, alebo zabezpečením hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb svojich členov. Družstvo vždy sleduje cieľ uspokojovať záujmy svojich členov, a preto organizuje určitú činnosť hospodárskeho charakteru. Z predmetných ustanovení zákona ako aj ďalších upravujúcich činnosť družstva vyplýva, že vzťah žalovaných má jednoznačne základ vo vzťahu družstva a člena družstva a v právach a povinnostiach vyplývajúcich z Obchodného zákonníka a zo stanov družstva. Členský podiel žalovaného 1/ predstavuje majetkovú účasť člena družstva na majetku družstva, teda na majetku žalovaného 2/. Intenzita ich vzájomného vzťahu (jeho kvantita či kvalita resp. súdmi nižších inštancií deklarované „benefity“) je podľa názoru odvolacieho súdu v okolnostiach danej veci dostatočným dôvodom prečo predmetný vzťah vykazuje vzťah blízkych osôb; vždy však takéto zistenie bude vyžadovať individuálne

posúdenie každej veci. Z uvedených dôvodov možno preto súhlasiť s názorom dovolateľa, že vzťah žalovaných 1/ a 2/ je potrebné považovať za vzťah blízkych osôb“.

23. Odvolaciu vec je z úradnej činnosti známe, že Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu A. B., nar. XX.X.XXXX proti žalovaným v 1. rade B. N. a v 2. rade J. C., K. uznesením sp. zn. 5Cdo/62/2023 z 27.3.2024 zrušil rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 21.2.2023 sp. zn. 6Co/6/2023 vo výrokoch II. a III. a rozsudok Okresného súdu Michalovce z 21.10.2022 č.k. 16C/17/2021-106 a v rozsahu zrušenia vec vrátil Okresnému súdu Michalovce na ďalšie konanie. V tomto rozhodnutí sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal aj tým, či v danom prípade prevod spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti medzi žalovaným v 1. rade ako členom družstva a žalovaným v 2. rade ako družstvom možno posudzovať ako prevod medzi blízkymi osobami podľa § 140 Občianskeho zákonníka a túto právnu otázku pokladal za vyriešenú rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24.1.2024 sp. zn. 4Cdo/238/2022, kde dovolací súd uviedol, že z predmetných ustanovení zákona upravujúcich činnosť družstva vyplýva, že vzťah žalovaných má jednoznačne základ vo vzťahu družstva a člena družstva a v právach a povinnostiach vyplývajúcich z Obchodného zákonníka a zo stanov družstva, že členský podiel žalovaného v 1. rade predstavuje majetkovú účasť člena družstva na majetku družstva a intenzita ich vzájomného vzťahu (jeho kvantita či kvalita), resp. súdmi nižšej inštancie deklarované „benefity“ sú dostatočným dôvodom na to, aby predmetný vzťah vykazoval vzťah blízkych osôb.

24. V spore, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval uznesením 5Cdo/62/2023 z 27.3.2024 žalovaná v 1. rade členom J. C. bola od 13.3.2020 s členským vkladom 1 eura a ako sporná bola posudzovaná zmluva o nepeňažnom vklade z 3.8.2020.

25. V spore, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodoval uznesením 4Cdo/238/2022 z 24.1.2024 žalovaný v 1. rade členom družstva bol od 15.10.2019 s členským vkladom 1 eura ako sporná bola posudzovaná zmluva z 26.11.2019.

26. V teraz prejednávanej veci žalovaný v 1. rade členom družstva bol od 15.10.2019 s členským vkladom 1 eura a ako sporné boli posudzované kúpne zmluvy z 26.11.2019, 4.2.2020 a 7.9.2020. O členstve žalovaného v 1. rade vypovedá potvrdenie o členstve v družstve z 15.10.2019 (viď čl. 159 súdneho spisu) a samotnú skutočnosť jeho členstva v družstve bez ďalšieho zo strany žalobcu (bez relevantných dôkazov) spochybovať nie je možné.

27. Aj keď každá súdom posudzovaná vec môže vykazovať rozdielnosti a je individuálna Najvyšší súd Slovenskej republiky vo dvoch vyššie konkretizovaných rozhodnutiach, skutkovo totožných pokiaľ ide o okolnosti vstupu členov do družstva a dátumy spochybovaných právnych úkonov, vychádzajúc predovšetkým zo znenia § 221 ods. 1 a § 223 ods. 1 Obchodného zákonníka pri motivácii činnosti družstva, ktorou môže byť kritérium zisku alebo zabezpečovanie hospodárskych, sociálnych alebo iných potrieb svojich členov, keď družstvo vždy sleduje cieľ uspokojovať záujmy svojich členov a preto organizuje všetku činnosť hospodárskeho charakteru dospel k záveru, že vzťah žalovaných má jednoznačne základ vo vzťahu družstva a člena družstva a intenzita vzájomného vzťahu člena družstva a družstva pri deklarovaných benefitoch je dostatočným dôvodom pre záver, že predmetný vzťah vykazuje vzťah blízkych osôb.

28. Žalovaní v 1. a 2. rade opakovane v konaní poukazovali na existenciu ich vzájomného vzťahu ako vzťahu blízkych osôb, keď žalovaný v 1. rade uvádzal, že ako člen družstva má právo na podiel na zisku, právo podieľať sa na riadení družstva prostredníctvom členskej schôdze, právo na vyrovnací podiel, právo na likvidačný zostatok a právo byť volený do orgánov družstva. Žalovaní poukazovali na to, že člen družstva si kúpil podiel v družstve, prispieva na jeho činnosť, podieľa sa na jeho činnosti a tak znáša aj stratu čo vyplýva aj z Obchodného zákonníka a teda žalovaný v 2. rade poskytuje svojim členom služby a výpomoci, ktoré predstavujú akúsi nadstavbu bežných (v zmysle práv a povinností člena družstva vyplývajúcich z Obchodného zákonníka, či stanov družstva) činností, ktoré preukazujú výraznú mieru prepojenia žalovaných, keď členovia družstva opakovane vyhľadávajú aj pomoc u žalovaného v 2. rade. Keďže vo veciach rozhodnutých Najvyšším súdom Slovenskej republiky vystupoval totožný žalovaný - družstvo, ako v teraz posudzovanej veci, je zrejme s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, že vzťah družstva k jednotlivým členom je rovnaký, s totožnou starostlivosťou a vzájomnosťou.

29. Vyššie uvedené argumenty Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za dostatočné na to, aby žalovaní boli z hľadiska prevodu spoluvlastníckeho podielu v danom prípade považovaní za blízke osoby. V tomto smere rozhodovacia činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je konštantná (k tomu vid' aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 9Cdo/42/2023 z 19.3.2025). Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci dospel k záveru, že dotknuté nehnuteľnosti sú spoločnou nehnuteľnosťou, s čím sa odvolací súd nestotožňuje, nakoľko z vykonaného dokazovania a predložených správ takáto skutočnosť bez pochybností preukázaná nie je. Bez ohľadu na to však aj pri spoločne obhospodarovanej nehnuteľnosti sa rešpektujú výnimky z ponukových postupov ustanovených zákonom pri prevodoch poľnohospodárskych pozemkov na blízku osobu. Otázkou prevodu vlastníckeho práva k spoluvlastníckym podielom na spoločných nehnuteľnostiach sa zaoberali sudy napr. vo veci posudzovanej v konečnej inštancii Najvyšším súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. 9Cdo/55/2020, kde v uznesení z 10.11.2020 odmietajúcom dovolanie je konštatované, že pri prevádzaní vlastníckeho podielu k spoločnej nehnuteľnosti na blízku osobu nebola daná povinnosť žalovaného ponúknuť na odpredaj svoj spoluvlastnícky podiel ostatným spoluvlastníkom. Podľa súdnej praxe teda na prípady scudzenia spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti „blízkej osobe“ sa nevzťahuje predkupné právo ostatných podielových spoluvlastníkov k spoločnej nehnuteľnosti.

29. Keďže žalovaní v 1. a 2. rade sú blízkymi osobami, berúc do úvahy § 140, § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka, je preskúmvaný rozsudok súdu prvej inštancie vecne správny vrátane výroku o trovách konania.

30. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 CSP. Odvolací súd teda rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením. Žalovaní boli v odvolacom konaní plne úspešní, preto im odvolací súd priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi.

31. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).